

POLITYKA OCHRONY DZIECI

w Uczniowskim Klubie Sportowym Żoliborz

Preambuła

Zarząd Uczniowskiego Klubu Sportowego Żoliborz zatwierdza i wprowadza do realizacji „Standardy ochrony małoletnich w Uczniowskim Klubie Sportowym Żoliborz – Polityka ochrony dzieci”. Naczelną zasadą wszystkich działań podejmowanych przez personel organizacji jest działanie dla dobra dziecka i w jego najlepszym interesie. Każdy członek personelu traktuje dziecko z szacunkiem oraz uwzględnia jego potrzeby. Niedopuszczalne jest stosowanie przez kogokolwiek wobec dziecka przemocy w jakiegokolwiek formie. Personel organizacji, realizując te cele, działa w ramach obowiązującego prawa, przepisów wewnętrznych organizacji oraz swoich kompetencji.

Niniejsza Polityka kierowana jest do różnych osób, które mają lub mogą mieć kontakt z dziećmi jako: trenerzy, pracownicy, administratorzy, obsługa zawodów, działacze sportowi, wolontariusze, rodzice/opiekunowie, podmioty współpracujące, a także inne osoby związane z Uczniowskim Klubem Sportowym Żoliborz.

Rozdział I

Objaśnienie terminów używanych w dokumencie Polityka ochrony dzieci

§ 1.

1. **Standardy ochrony małoletnich w Uczniowskim Klubie Sportowym – Polityka ochrony dzieci** to standardy ochrony małoletnich opracowane i przyjęte dla stowarzyszenia, zwane dalej Polityką.
2. **Uczniowski Klub Sportowy Żoliborz** zwany dalej organizacją lub Klubem.
3. **Personel lub członek personelu** to osoba zatrudniona na podstawie umowy o pracę, umowy cywilnoprawnej, osoba samozatrudniona, członek organizacji, a także wolontariusz, stażysta, praktykant.
4. **Zarząd Klubu** to osoby, które w strukturze organizacji są uprawnione do podejmowania decyzji o działaniach organizacji zgodnie z wpisem do Rejestru Uczniowskich Klubów Sportowych m.st. Warszawy.
5. **Dzieckiem** jest każda osoba do ukończenia osiemnastego roku życia.
6. **Opiekunem dziecka** jest osoba uprawniona do reprezentacji dziecka, w szczególności jego rodzic lub opiekun prawny. W myśl niniejszego dokumentu opiekunem jest również rodzic zastępczy.
7. **Zgoda rodzica dziecka** oznacza zgodę co najmniej jednego z rodziców dziecka/opiekunów prawnych. Jednak w przypadku braku porozumienia między rodzicami dziecka należy poinformować rodziców o konieczności rozstrzygnięcia sprawy przez sąd rodzinny.
8. **Przez krzywdzenie dziecka** należy rozumieć popełnienie czynu zabronionego lub czynu karalnego na szkodę dziecka przez jakąkolwiek osobę, w tym członka personelu lub zagrożenie dobra dziecka, w tym jego zaniedbywanie. To każde zamierzone lub niezamierzone działanie/zaniechanie jednostki, instytucji lub społeczeństwa jako całości i każdy rezultat takiego działania lub bezczynności, które naruszają równe prawa i swobody dzieci i/lub zakłócają ich optymalny rozwój. Wyróżnia się 5 podstawowych form krzywdzenia wobec dziecka: przemoc fizyczna, przemoc emocjonalna (psychiczna), przemoc seksualna (wykorzystanie seksualne dziecka), przemoc rówieśnicza (agresja rówieśnicza) i zaniedbanie.
9. **Przez zagrożenie bezpieczeństwa dziecka lub krzywdzenie dziecka** należy rozumieć popełnienie przestępstwa lub czynu karalnego na szkodę dziecka przez jakąkolwiek osobę, w tym pracownika lub współpracownika lub wolontariusza zaangażowanego do działań, rodzica/opiekuna prawnego dziecka lub przez inne dziecko, stosowanie przemocy wobec dziecka w jakiegokolwiek formie bądź też zagrożenie dobra dziecka, w tym jego zaniedbywanie.
10. **Osoba odpowiedzialna za Politykę ochrony dzieci przed krzywdzeniem** to wyznaczony przez zarząd Klubu członek personelu sprawujący nadzór nad realizacją Polityki ochrony dzieci przed krzywdzeniem w organizacji.
11. **Dane osobowe dziecka** to wszelkie informacje umożliwiające identyfikację dziecka.

Rozdział II

Rozpoznawanie i reagowanie na czynniki ryzyka krzywdzenia dzieci

§ 2.

1. Kadra Klubu posiada wiedzę i w ramach wykonywanych obowiązków zwraca uwagę na czynniki ryzyka i symptomy krzywdzenia dzieci.
2. W przypadku zidentyfikowania czynników ryzyka kadra Klubu podejmuje rozmowę z opiekunami, przekazując informacje na temat dostępnej oferty wsparcia i motywując ich do szukania dla siebie pomocy.
3. Kadra monitoruje sytuację i dobrostan dziecka, zwraca uwagę na właściwość i poprawność relacji zachodzących pomiędzy kadra/opiekunem i dziećmi, jak i pomiędzy samymi dziećmi.
4. Rekrutacja kadry odbywa się zgodnie z zasadami bezpiecznej rekrutacji personelu. Zasady bezpiecznej rekrutacji stanowią **Załącznik nr 1** do niniejszej Polityki.
5. Kadra zna i stosuje zasady bezpiecznych relacji ustalonych i wprowadzonych w Uczniowskim Klubie Sportowym Żoliborz, a także zabezpiecza możliwości do zapoznania się z nimi opiekunów dzieci poprzez:
 - zamieszczenie na stronie Klubu www.uksozoliborz.pl;
 - przesyłanie drogą mailową przed planowanymi akcjami szkoleniowymi;
 - zamieszczanie informacji z linkiem do strony Klubu, gdzie jest opublikowana Polityka, w regulaminach organizowanych wydarzeń sportowych.
6. W Klubie wprowadzono zasady bezpiecznych relacji, które stanowią integralną część Polityki:
 - **Załącznik nr 2.1** – Zasady bezpiecznych relacji personel - dziecko w Klubie
 - **Załącznik nr 2.2** – Zasady relacji dziecko - dziecko w Klubie
 - **Załącznik nr 2.3** – Zasady bezpiecznych relacji rodzic-dziecko, rodzic-trener w Klubieoraz druk oświadczenia dla kadry do potwierdzenia zapoznania się z przyjętą Polityką ochrony dzieci przed krzywdzeniem w Klubie i wyżej wskazanymi zasadami bezpiecznych relacji:
 - **Załącznik nr 2.4** – Oświadczenie o zapoznaniu się z Polityką ochrony dzieci w Klubie i Zasadami bezpiecznych relacji
7. Organizacja szkoli personel w zakresie Polityki zarówno przed rozpoczęciem pracy, jak i regularnie w trakcie realizacji zadań.
8. Personel organizacji dysponuje danymi kontaktowymi lokalnych instytucji, organizacji i służb, które zajmują się interwencją i pomocą w sytuacjach krzywdzenia dzieci.
9. Organizacja dysponuje informacjami dla dzieci i rodziców na temat możliwości uzyskania pomocy w trudnej sytuacji, w tym numerami bezpłatnych telefonów zaufania dla dzieci i młodzieży i udostępnia je dzieciom oraz rodzicom.

§ 3.

1. Zagrożenie bezpieczeństwa dzieci może przybierać różne formy, z wykorzystaniem różnych sposobów kontaktu i komunikowania.
2. Rodzaje i formy krzywdzenia dzieci:
 - **przemoc fizyczna (naruszenie nietykalności fizycznej)** – działanie, w wyniku którego dziecko doznaje faktycznej fizycznej krzywdy lub jest nią potencjalnie zagrożone. Krzywda ta następuje w wyniku działania bądź zaniechania działania ze strony rodzica lub innej osoby odpowiedzialnej za dziecko, lub ze strony osoby, której dziecko ufa, bądź która ma nad nim władzę, np.:
 - uderzanie dziecka przez trenera, ponieważ nie słucha, przeszkadza w treningu,
 - popychanie,
 - zachęcanie dzieci do agresywnej zabawy, bez względu na ryzyko zranienia siebie lub innych osób,
 - nadużywanie swojej przewagi nad inną osobą,
 - rzucanie w kogoś przedmiotami,

- **przemoc emocjonalna/psychiczna (naruszenie godności osobistej)** – to przewlekła, нефizyczna, szkodliwa interakcja pomiędzy dzieckiem a opiekunem, obejmująca zarówno działania jak i zaniechania. Zaliczamy do niej m.in.: niedostępność emocjonalną, zaniedbywanie emocjonalne, relację z dzieckiem opartą na wrogości, nieodpowiednie rozwojowo lub niekonsekwentne interakcje z dzieckiem, niedostrzeganie lub nieuznawanie indywidualności dziecka i granic psychicznych pomiędzy opiekunem a dzieckiem, np.:
 - krzyczenie na dziecko i używanie języka agresywnego, ironicznego lub poniżającego w szczególności w sytuacjach niepowodzenia sportowego,
 - naśmiewanie się z dziecka i zachęcanie do tego innych zawodników,
 - faworyzowanie w zespole, tak że niektóre dzieci czują się wykluczone,
 - karanie nadmiernym wysiłkiem fizycznym,
- **przemoc seksualna (naruszenie intymności)** – włączanie dziecka do lat 15. w aktywność seksualną, której nie jest on w stanie w pełni zrozumieć i udzielić na nią świadomej zgody i/lub na którą nie jest dojrzałe rozwojowo i nie może zgodzić się w ważny prawnie sposób i/lub która jest niezgodna z normami prawnymi lub obyczajowymi danego społeczeństwa. Z wykorzystaniem seksualnym mamy do czynienia, gdy taka aktywność wystąpi między dzieckiem a dorosłym lub dzieckiem a innym dzieckiem, jeśli te osoby ze względu na wiek bądź stopień rozwoju pozostają w relacji opieki, zależności, władzy, np.:
 - fotografowanie nagich lub przebierających się dzieci w szatni,
 - rozpoczęcie relacji seksualnej z zawodnikiem,
 - komentowanie podczas treningów, jak jest „dobrze rozwinięta” fizycznie dziewczynka ubrana w strój pływacki,
 - wymaganie od dziecka kontaktu fizycznego wykraczającego poza specyfikę dyscypliny, twierdząc, że służy to celom treningowym,
- **zaniedbywanie dziecka (naruszenie obowiązku do opieki i/lub praw dziecka)** – chroniczne lub incydentalne niezaspokajanie jego podstawowych potrzeb życiowych i/lub nierespektowanie jego podstawowych praw, powodujące zaburzenia jego zdrowia i/lub trudności w rozwoju. Do zaniedbywania dochodzi w relacji dziecka z osobą, która jest zobowiązana do opieki, wychowania, troski i ochrony dziecka. Może dotyczyć takich obszarów jak: zdrowie, edukacja, rozwój emocjonalny, odżywianie, schronienie i bezpieczne warunki życia, np.:
 - dziecko nie otrzymuje pożywienia lub picia zarówno w domu jak i w czasie treningów lub wyjazdów,
 - dziecko nie otrzymuje odpowiedniej opieki medycznej, nie ma zrobionych badań o zdolności do uprawiania sportu mimo zwrócenia na to uwagi opiekunom,
 - dziecko lub nastolatek jest ubrany niewłaściwie do pogody,
 - podczas dojazdu dziecka na treningi, korzystanie z transportu, który nie spełnia wymogów bezpieczeństwa,
 - dziecko ma pogorszenie wyników w nauce, jest często nieobecne w szkole,
 - dziecko pozostaje bez opieki osoby dorosłej.
- **przemoc rówieśnicza (agresja rówieśnicza, bullying)** - występuje, gdy dziecko doświadcza różnych form przemocy ze strony rówieśników, bezpośrednio lub z użyciem technologii komunikacyjnych (internetu i telefonów komórkowych). Ma miejsce wtedy, gdy działanie ma na celu wyrządzenie komuś przykrości lub krzywdy (intencjonalność), ma charakter systematyczny (powtarzalność), a ofiara jest słabsza od sprawcy bądź grupy sprawców. Obejmuje przemoc:
 - werbalną np. przezywanie, dogadywanie, ośmieszanie,
 - relacyjną np. wykluczenie z grupy, ignorowanie, nastawianie innych przeciwko osobie,
 - fizyczną np. pobicie, kopanie, popychanie, szarpanie,
 - materialną np. kradzież, niszczenie przedmiotów oraz
 - elektroniczną np. złośliwy SMS lub e-mail, wpis w serwisie społecznościowym, umieszczanie w internecie zdjęć lub filmów ośmieszających ofiarę,

3. Symptomy krzywdzenia dziecka

Rozpoznanie nadużycia nie zawsze jest łatwe. Czasami o nadużyciu donoszą naoczni świadkowie lub jest ono ujawniane np. przez inne dziecko lub dorosłego. Często pojawiają się wskazówki w postaci wątpliwych zachowań. Nie wolno lekceważyć takich doniesień lub znaków, należy je weryfikować i monitorować.

NADUŻYCIA FIZYCZNE	
Wskaźniki fizyczne Zadrapania Ślady ugryzień lub siniaki Oparzenia, np. papierosowe Nieleczone urazy Złamane kości	Wskaźniki behawioralne Tendencje do samookaleczania Ciągłe próby ucieczki Agresja lub wycofanie Strach przed powrotem do domu Nieuzasadniony strach przed dorosłymi
NADUŻYCIA EMOCJONALNE	
Wskaźniki fizyczne Nagłe zaburzenia mowy Moczenie i brudzenie łóżka Oznaki samookaleczenia Słabe relacje z rówieśnikami	Wskaźniki behawioralne Zachowanie wymagające uwagi Kołtysanie, ssanie kciuka Strach przed zmianami Chroniczna ucieczka
ZANIEDBYWANIE	
Wskaźniki fizyczne Ciągły głód Narażenie na niebezpieczeństwo, brak nadzoru Nieodpowiednie/niewłaściwe ubranie Niedostateczna higiena Nieleczone choroby	Wskaźniki behawioralne Zmęczenie, bezradność Słabe relacje z rówieśnikami Niskie poczucie własnej wartości Kompulsywne kradzieże, żebranie
NADUŻYCIA SEKSUALNE	
Wskaźniki fizyczne Dziecko może skarżyć się na bolesność, ból lub krwawienie w swoich "częściach intymnych" Ból przy oddawaniu moczu Trudności w chodzeniu lub siedzeniu Anoreksja/bulimia Nadużywanie substancji/narkotyków	Wskaźniki behawioralne Depresja Nieodpowiedni język i/lub wiedza seksualna nieadekwatna do wieku Składanie propozycji seksualnych dorosłym lub innym dzieciom Niska samoocena Strach przed ciemnością Niechęć do zbliżania się do kogokolwiek

Rozdział III

Procedury interwencji w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa dziecka

§ 4.

- Procedury interwencji mają na celu wspierać członków personelu w realizowaniu prawnego i społecznego obowiązku reagowania w sytuacji podejrzenia krzywdzenia dziecka. Personel angażowany do realizacji programów szkolenia ze względu na możliwość obserwowania dziecka w sytuacjach ukazujących skutki krzywdzenia, pełni ważną rolę w procesie rozpoznawania go u dziecka.
- Celem interwencji jest zatrzymanie krzywdzenia dziecka i zapewnienie mu bezpieczeństwa.
- Na potrzeby niniejszego dokumentu przyjęto następującą kwalifikację zagrożenia bezpieczeństwa dzieci:
 - przestępstwo na szkodę dziecka (wykorzystanie seksualne, znęcanie się nad dzieckiem);
 - inna forma krzywdzenia, niebędąca przestępstwem ściganym z oskarżenia publicznego taka jak np. krzyk, kary fizyczne, poniżanie;
 - zaniedbanie potrzeb życiowych dziecka np. związanych z żywieniem, higieną czy zdrowiem.

4. Na potrzeby niniejszego dokumentu wyróżniono procedury interwencji w przypadku podejrzenia działania na szkodę dziecka przez:
 - osoby dorosłe (personel, inne osoby trzecie, rodziców/ opiekunów prawnych),
 - inne dziecko.

§ 5.

1. W przypadku powzięcia przez członka kadry podejrzenia, że dziecko jest krzywdzone, lub zgłoszenia takiej okoliczności przez dziecko lub opiekuna dziecka, członek kadry ma obowiązek sporządzenia zgłoszenia – notatki i przekazania uzyskanej informacji zarządowi Klubu. Notatka może mieć formę pisemną lub mailową.
2. Interwencja prowadzona jest przez zarząd Klubu, który może wyznaczyć na stałe do tego zadania inną osobę. W przypadku wyznaczenia takiej osoby jej dane (imię, nazwisko, email) zostaną podane do wiadomości kadry, dzieci i opiekunów.
3. Jeżeli zgłoszono krzywdzenie ze strony osoby wyznaczonej do prowadzenia interwencji, wówczas interwencja prowadzona jest przez zarząd Klubu.
4. Jeżeli zgłoszono krzywdzenie ze strony zarządu Klubu, a nie została wyznaczona osoba do prowadzenia interwencji, wówczas działania opisane w niniejszym rozdziale podejmuje osoba, która dostrzegła krzywdzenie lub do której zgłoszono podejrzenie krzywdzenia.
5. Do udziału w interwencji można doprosić specjalistów, w szczególności psychologów i pedagogów, celem skorzystania z ich pomocy przy rozmowie z dzieckiem o trudnych doświadczeniach.
6. Zarząd Klubu informuje opiekunów o obowiązku zgłoszenia podejrzenia krzywdzenia dziecka do odpowiedniej instytucji (prokuratura/policja lub sąd rodzinno-opiekunowy, lub najbliższy ośrodek pomocy społecznej). Jeżeli poinformowanie opiekuna dziecka jest sprzeczne z dobrem dziecka lub niemożliwe, odstępuje się od tego obowiązku.
7. Po poinformowaniu opiekunów zgodnie z punktem poprzedzającym, zarząd Klubu składa zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa do prokuratury/policji lub wniosek o wgląd w sytuację rodziny do wydziału rodzinnego i nieletnich sądu rejonowego lub do ośrodka pomocy społecznej.
8. Dalszy tok postępowania leży w kompetencjach instytucji wskazanych w punkcie poprzedzającym.
9. Z przebiegu każdej interwencji sporządza się kartę interwencji. Kartę załącza się do Rejestru zdarzeń prowadzonego przez Klub.
10. W zakresie wprowadzonych procedur w załączeniu do Polityki stosuje się dokumenty stosowane przy zgłaszaniu incydentu lub zdarzenia:
 - **Załącznik 3.1** – Notatka – zgłoszenie incydentu
 - **Załącznik 3.2** – Karta interwencji
 - **Załącznik 3.3** – Rejestr zdarzeń
 - **Załącznik 3.4** – (Wzór) Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa
 - **Załącznik 3.5** – (Wzór) Zawiadomienie Ośrodka Pomocy Społecznej
 - **Załącznik 3.6** – (Wzór) Wniosek o wgląd w sytuację dziecka/ rodziny

§ 6.

Dokumentowanie i przechowywanie zgłoszonych incydentów lub zdarzeń

Dokumentowanie i przechowywanie informacji o ujawnionych lub zgłoszonych incydentach lub zdarzeniach zagrażających bezpieczeństwu dzieci jest bardzo ważnym elementem w skutecznej polityce ochrony dzieci.

1. Dokładne i natychmiastowe dokumentowanie: wszystkie incydenty powinny być dokumentowane natychmiast po ich ujawnieniu lub zgłoszeniu. Dokumentacja powinna zawierać:
 - Dokładny opis zdarzenia, w tym data, czas, miejsce, osoby zaangażowane i świadkowie;
 - Opis reakcji podjętej w odpowiedzi na incydent oraz wszelkich podjętych działań naprawczych;

- Wszelkie informacje przekazane organom zewnętrznym (np. policji).
Zgłoszenia będą przechowywane w rejestrze prowadzonym przez Koordynatora Klubu ds. bezpieczeństwa dzieci w okresie niezbędnym dla celów ujawniania i prowadzenia stosownych wyjaśnień oraz postępowań w sprawie.
- 2. Poufność: Informacje dotyczące incydentów muszą być przechowywane w sposób poufny, z dostępem ograniczonym do osób upoważnionych.
- 3. Zabezpieczenie Danych: Dane powinny być przechowywane w bezpieczny sposób, aby zapobiec nieautoryzowanemu dostępowi, zniszczeniu lub utracie. To może obejmować:
 - Używanie zabezpieczonych systemów elektronicznych z odpowiednimi hasłami i szyfrowaniem;
 - Przechowywanie kopii papierowych w zamkniętych szafach lub w innych bezpiecznych miejscach.
- 4. Zgodność z Przepisami o Ochronie Danych: Przechowywanie danych osobowych będzie się odbywało zgodnie z obowiązującymi przepisami o ochronie danych, oraz wewnętrznymi regulacjami, jeśli takie zostaną wprowadzone.
- 5. Okres Przechowywania: Wszystkie dokumenty dotyczące zgłoszeń, w tym informacje, zapisy postępowań, ustaleń i działań naprawczych oraz wszelkie dokumenty papierowe, oraz dokumentacja prowadzona w sposób elektroniczny, w tym w szczególności informacje zawierające dane osobowe potwierdzające przeprowadzone postępowanie w sprawie będą przechowywane w zabezpieczonym archiwum Klubu do momentu realizacji celu dla którego zostały zebrane, przy czym maksymalny okres nie może przekroczyć pięciu lat, chyba, że przepisy prawa w tym związane z prowadzonymi postępowaniami wymagają dłuższego okresu przechowywania.
- 6. Procedury Postępowania i dostępu do Dokumentacji: Dokumentacja dotycząca zgłoszeń może być udostępniania kierownictwu Klubu lub innym osobom uprawnionym do przeprowadzania wewnętrznych postępowań wyjaśniających, dyscyplinarnych lub regulaminowych. Dokumentacja może zostać również udostępniana uprawnionym organom zewnętrznym np. Policja, Prokuratura, Sądy w sytuacji prowadzenia odpowiednich postępowań.
- 7. Szkolenie Kadry: Wszyscy pracownicy i wolontariusze powinni być odpowiednio przeszkoleni w zakresie dokumentowania i przechowywania informacji o incydentach, aby zapewnić, że procedury te są właściwie stosowane.

§ 7.

Krzywdzenie przez osobę dorosłą

(krzywdzenie przez kadrę, inne osoby trzecie, rodziców/opiekunów prawnych) Procedury

interwencji

1. W przypadku gdy zgłoszono krzywdzenie dziecka, zarząd Klubu przeprowadza rozmowę z dzieckiem i innymi osobami mającymi lub mogącymi mieć wiedzę o zdarzeniu i o sytuacji osobistej (rodzinnej, zdrowotnej) dziecka, w szczególności jego opiekunami. Zarząd Klubu stara się ustalić przebieg zdarzenia, ale także wpływ zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka. Ustalenia są spisywane w Karcie interwencji.
2. Koordynator Klubu ds. bezpieczeństwa dzieci wraz z przedstawicielem zarządu Klubu organizuje spotkanie/a z opiekunami dziecka, którym przekazuje informacje o zdarzeniu oraz o potrzebie/możliwości skorzystania ze specjalistycznego wsparcia, w tym u innych organizacji lub służb.
3. W przypadku, gdy wobec dziecka popełniono przestępstwo, zarząd organizacji sporządza zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa i przekazuje je do właściwej miejscowo policji lub prokuratury.
4. W przypadku, gdy z rozmowy z opiekunami wynika, że nie są oni zainteresowani pomocą dziecku, ignorują zdarzenie lub w inny sposób nie wspierają dziecka, które doświadczyło krzywdzenia zarząd organizacji sporządza wniosek o wgląd w sytuację rodziny, który kieruje do właściwego sądu rodzinnego.

5. W przypadku, gdy z przeprowadzonych ustaleń wynika, że opiekun dziecka zaniedbuje jego potrzeby psychofizyczne lub rodzina jest niewydolna wychowawczo (np. dziecko chodzi w nieadekwatnych do pogody ubraniach, opuszcza miejsce zamieszkania bez nadzoru osoby dorosłej), rodzina stosuje przemoc wobec dziecka (rodzic/inny domownik krzyczy na dziecko, stosuje klapsy lub podobne rodzajowo kary fizyczne), należy poinformować właściwy ośrodek pomocy społecznej o potrzebie pomocy rodzinie, gdy niespełnianie potrzeb wynika z sytuacji ubóstwa, bądź – w przypadku przemocy i zaniedbania – konieczności wszczęcia procedury „Niebieskiej Karty”.
6. W przypadku, gdy zgłoszono krzywdzenie dziecka przez członka personelu organizacji, wówczas osoba ta zostaje odsunięta od wszelkich form kontaktu z dziećmi (nie tylko dzieckiem pokrzywdzonym) do czasu wyjaśnienia sprawy.
7. W przypadku, gdy członek personelu organizacji dopuścił się wobec dziecka innej formy krzywdzenia niż popełnienie przestępstwa na jego szkodę, zarząd organizacji powinien zbadać wszystkie okoliczności sprawy, w szczególności wysłuchać osobę podejrzewaną o krzywdzenie, dziecko oraz innych świadków zdarzenia.

W sytuacji gdy naruszenie dobra dziecka jest znaczne, w szczególności gdy doszło do dyskryminacji lub naruszenia godności dziecka, należy rozważyć rozwiązanie stosunku prawnego/zakończenie współpracy z osobą, która dopuściła się krzywdzenia, lub zarekomendować takie rozwiązanie zwierzchnikom tej osoby.

Jeżeli osoba, która dopuściła się krzywdzenia, nie jest personelem organizacji, lecz jest zatrudniona przez podmiot trzeci, wówczas należy zarekomendować zakaz wstępu tej osoby na teren organizacji, a w razie potrzeby rozwiązać umowę z instytucją współpracującą.
8. Wszystkie osoby, które w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych powzięły informację o krzywdzeniu dziecka lub informacje z tym związane, są zobowiązane do zachowania tych informacji w tajemnicy, wyłączając informacje przekazywane uprawnionym instytucjom w ramach działań interwencyjnych.
9. W przypadku gdy podejrzenie zagrożenia bezpieczeństwa dziecka zgłosili opiekunowie dziecka, a podejrzenie to nie zostało potwierdzone, należy o tym fakcie poinformować opiekunów dziecka na piśmie.

§ 8.

Krzywdzenie rówieśnicze

Procedury interwencji

1. W przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka przez inne dziecko w czasie realizowanego szkolenia sportowego np. na treningach, podczas konsultacji i zgrupowań sportowych oraz zawodów należy przeprowadzić rozmowę z dzieckiem podejrzewanym o krzywdzenie oraz jego opiekunami, a także oddzielnie z dzieckiem poddawany krzywdzeniu i jego opiekunami. Ponadto należy porozmawiać z innymi osobami mającymi wiedzę o zdarzeniu. W trakcie rozmów należy dążyć do ustalenia przebiegu zdarzenia, a także wpływu zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka krzywdzonego. Ustalenia są spisywane na karcie interwencji. Dla dziecka krzywdzącego oraz krzywdzonego sporządza się oddzielne karty interwencji. Informacje przekazuje się Koordynatorowi Klubu ds. bezpieczeństwa dzieci.
2. Wspólnie z rodzicami/opiekunami dziecka krzywdzącego należy opracować plan naprawczy, celem zmiany niepożądanych zachowań.
3. Z rodzicami/opiekunami dziecka poddawanego krzywdzeniu należy opracować plan zapewnienia mu bezpieczeństwa, włączając w ten plan sposoby odizolowania go od źródeł zagrożenia.
4. W trakcie rozmów należy upewnić się, że dziecko podejrzewane o krzywdzenie innego dziecka samo nie jest krzywdzone przez opiekunów, innych dorosłych bądź inne dzieci. W przypadku potwierdzenia takiej okoliczności należy podjąć interwencję także w stosunku do tego dziecka.
5. W przypadku, gdy dziecko krzywdzące nie uczestniczy w działaniach podmiotu należy porozmawiać z dzieckiem poddawany krzywdzeniu, innymi osobami mającymi wiedzę o zdarzeniu, a także z opiekunami

dziecka krzywdzonego celem ustalenia przebiegu zdarzenia, a także wpływu zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka.

Koordinator Klubu ds. bezpieczeństwa dzieci wspólnie z przedstawicielem zarządu organizacji organizuje spotkanie/a z opiekunami dziecka, którym przekazuje informacje o zdarzeniu oraz o potrzebie/możliwości skorzystania ze specjalistycznego wsparcia, w tym u innych podmiotu lub służb oraz o sposobach reakcji na zdarzenie (poinformowanie sądu rodzinnego, poinformowanie szkoły, poinformowanie opiekunów dziecka krzywdzącego).

6. Jeżeli osobą podejrzaną o krzywdzenie jest dziecko w wieku od 13 do 17 lat, a jego zachowanie stanowi czyn karalny, należy ponadto poinformować właściwy miejscowo sąd rodzinny lub policję poprzez pisemne zawiadomienie. Za złożenie zawiadomień odpowiedzialny jest zarząd organizacji
7. Jeżeli osobą podejrzaną o krzywdzenie jest dziecko powyżej lat 17, a jego zachowanie stanowi przestępstwo, wówczas należy poinformować właściwą miejscowo jednostkę policji lub prokuratury poprzez pisemne zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa. Za złożenie zawiadomień odpowiedzialny jest zarząd organizacji.

§ 9.

W przypadku podejrzenia, że życie dziecka jest zagrożone lub grozi mu ciężki uszczerbek na zdrowiu należy niezwłocznie poinformować odpowiednie służby dzwoniąc pod numer 112 – policja lub 998 – pogotowie. Poinformowania służb dokonuje członek kadry, który pierwszy powziął informację o zagrożeniu i następnie powiadamia Zarząd Klubu oraz wypełnia kartę interwencji.

RODZAJE INTERWENCJI PRAWNEJ			
	Interwencja cywilna	Interwencja karna	Niebieska Karta (narzędzie prewencyjne/pomocne do monitorowania sytuacji domowej przez odpowiednie służby)
Przestanki	zagrożenie dobra dziecka	podejrzenie popełnienia przestępstwa	przemoc domowa (jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie naruszające prawa lub dobra osobiste osób najbliższych)
Właściwy organ/podmiot	sąd rodzinny	policja/prokuratura - sąd karny	Zespół interdyscyplinarny (przedstawiciele jednostek organizacyjnych pomocy społecznej, gminnych komisji rozwiązywania problemów alkoholowych, policji, oświaty, ochrony zdrowia, organizacji pozarządowych)
Stosowane przepisy	kodeks rodzinny i opiekuńczy kodeks postępowania cywilnego	kodeks karny kodeks postępowania karnego	ustawa o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie
Forma interwencji	wniosek o wgląd w sytuację rodziny	zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa	wypełnienie formularza "Niebieska Karta - A"

Rozdział IV Plan wsparcia

§ 10.

1. Wobec dziecka poddawanego krzywdzeniu wprowadzany jest plan wsparcia funkcjonujący równolegle z podejmowanymi prawnymi działaniami interwencyjnymi. Dotyczy to sytuacji krzywdzenia przez osoby dorosłe (personel, inne osoby trzecie, rodziców/opiekunów prawnych) oraz inne dziecko.
2. W każdym przypadku stosowana jest indywidualizacja działań w uzgodnieniu z opiekunami dziecka, a następnie omówieniu z dzieckiem, zmierzających do zapewnienia dziecku bezpieczeństwa, w tym:
 - a) odizolowania go od źródeł zagrożenia,

- b) obserwacji dziecka i zwracania uwagi na wszelkie niepokojące sygnały,
 - c) skierowania dziecka do specjalistycznej placówki pomocy dziecku, gdy istnieje taka potrzeba,
 - d) podjęcie współpracy międzyinstytucjonalnej (lokalne ośrodki pomocy społecznej, ośrodki interwencji kryzysowej, poradnie psychologiczno - pedagogiczne, specjalistyczne poradnie rodzinne, ośrodki wczesnej interwencji, ośrodki wsparcia dziennego, środowiskowe centra zdrowia psychicznego dla dorosłych oraz środowiskowe centra zdrowia psychicznego dla dzieci i młodzieży, centra pomocy dzieciom (centrapomocydzieciom.fdds.pl), ogólnopolskie i lokalne organizacje pozarządowe zajmujące się wspieraniem rodziców i dzieci.
3. W przypadku, gdy opiekun jest osobą krzywdzącą dziecko, wówczas plan wsparcia opracowywany jest w porozumieniu z rodzicem niekrzywdzącym.
4. Plan wsparcia dziecka nie kończy się wraz z końcem procedury prawnej.

Rozdział V

Zasady ochrony wizerunku dziecka

§ 11.

1. Klub zapewnia najwyższe standardy ochrony danych osobowych dzieci zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.
2. Klub, uznając prawo dziecka do prywatności i ochrony dóbr osobistych, zapewnia ochronę wizerunku dziecka kierując się odpowiedzialnością i rozumą wobec utrwalania, przetwarzania, używania i publikowania wizerunków dzieci.
3. Utrwalanie, przetwarzanie, używanie, publikowanie wizerunku dziecka znajdującego się na zdjęciu, nagraniu bądź na jakimkolwiek nośniku musi być dokonywane rozważnie i ostrożnie. Działania tego rodzaju są dopuszczalne wyłącznie w celu celebrowania sukcesów dziecka, dokumentowania działań lub funkcjonowania Klubu (na przykład na turniejach, rozgrywkach, treningach), przy zachowaniu bezpieczeństwa dzieci.
4. Zdjęcia bądź nagrania, o których mowa w ust. 3, są realizowane bez dyskryminacji ze względu na jakiekolwiek cechy.
5. W każdym wypadku należy kierować się dobrem i godnością dziecka. Materiał zawierający wizerunek dziecka nie może być uwłaczający lub obrażający je, pokazywać sytuacji, które bez kontekstu wydają się ośmieszające, niewłaściwe.
6. Zabronione jest ujawnianie w trakcie rejestracji jakichkolwiek informacji dotyczących dziecka, w tym jego stanu zdrowia, sytuacji materialnej, sytuacji prawnej i powiązanych z wizerunkiem dziecka.
7. Utrwalanie wizerunku dziecka jest możliwe tylko jeśli KLUBU został o tym poinformowany i wyraził na to zgodę, uzyskano zgody rodziców/opiekunów prawnych oraz jeżeli jest to możliwe ustne zgody samych dzieci.
8. Jeżeli wizerunek dziecka stanowi jedynie szczegół całości, takiej jak: udział w konkurencjach sportowych, zgromadzenie w czasie zawodów, trybuna imprez sportowych, zgoda opiekuna na utrwalanie wizerunku dziecka nie jest wymagana.
9. Wszystkie podejrzenia i problemy dotyczące niewłaściwego utrwalania i rozpowszechniania wizerunków dzieci należy rejestrować i zgłaszać zarządowi organizacji.
10. Materiały zawierające wizerunek dzieci przechowywane są w sposób zgodny z prawem i bezpieczny dla dzieci:
 - Nośniki analogowe zawierające zdjęcia i nagrania są przechowywane w zamkniętej na klucz szafce, a nośniki elektroniczne zawierające zdjęcia i nagrania są przechowywane w folderze chronionym z dostępem ograniczonym do osób uprawnionych przez organizację. Nośniki będą przechowywane przez okres wymagany przepisami prawa o archiwizacji i/lub okres ustalony przez organizację w polityce ochrony danych osobowych.
 - Nie przechowuje się materiałów elektronicznych zawierających wizerunki dzieci na nośnikach nieszyfrowanych ani mobilnych, takich jak telefony komórkowe i urządzenia z pamięcią przenośną (np. pendrive).

§ 12.

Upublicznienie przez członka kadry wizerunku dziecka utrwalonego w jakiegokolwiek formie (fotografia, nagranie audio-wideo) wymaga pisemnej zgody opiekuna dziecka. Dobrą praktyką jest również pozyskiwanie zgód samych dzieci (zwłaszcza dzieci z chwilą ukończenia 13. roku życia, które nabywają ograniczoną zdolność do czynności prawnych).

Rozdział VI

Zasady dostępu dzieci do Internetu

§ 13.

1. Kadra Klubu informuje dzieci o zasadach bezpiecznego korzystania z Internetu.
2. W przypadku znalezienia niebezpiecznych treści, wyznaczona osoba stara się ustalić, kto korzystał z komputera w czasie ich wprowadzenia.
3. Informację o dziecku, które korzystało z komputera w czasie wprowadzenia niebezpiecznych treści, osoba odpowiedzialna przekazuje Zarządowi Klubu, który powiadamia opiekunów dziecka o zdarzeniu.
4. Kadry realizującej zadania podczas treningów i akcji szkoleniowych np. zgrupowania i zawody nie wolno udostępniać dzieciom służbowych lub prywatnych urządzeń elektronicznych, za pomocą których dziecko mogłoby uzyskać dostęp do treści (wiadomości, zdjęć) zapisanych na tych urządzeniach lub do treści internetowych, w szczególności treści nieadekwatnych do wieku dzieci lub zakazanych dla dzieci.
5. Dzieci – jeżeli mają taką możliwość – korzystają z urządzeń elektronicznych oraz Internetu dostarczonych im przez swoich rodziców/opiekunów prawnych na ich wyłączną odpowiedzialność.

Rozdział VII

Cel działania w zakresie Polityki i zalecenia

§ 14.

1. Niniejsza Polityka stanowi ramy zapewniające, że dzieci są chronione podczas uprawiania dyscyplin sportowych w Klubie.
2. Zarząd UKS Żoliborz będzie wspierał w stosowaniu procedur i podejmowanych działań chroniących dzieci zrzeszone w Klubie, a także organizacje zapraszane do współpracy w celu propagowania i organizowania współzawodnictwa sportowego.

Rozdział VIII

Monitoring stosowania Polityki w Polskim Związku Pływackim

§ 15.

1. Zarząd UKS Żoliborz wyznacza Koordynatora Klubu ds. bezpieczeństwa dzieci odpowiedzialnego za Standardy ochrony małoletnich w Klubie – Politykę ochrony dzieci, e-mail: biuro@ukszoliborz.pl. Zakres kompetencji wskazano w **Załączniku nr 4**.
2. Osoby, o których mowa w punkcie poprzedzającym, są odpowiedzialne za monitorowanie realizacji Polityki, przyjmowanie zgłoszeń dotyczących podejrzenia krzywdzenia lub krzywdzenia dzieci, reagowanie na sygnały naruszenia Polityki i prowadzenie dokumentacji oraz za proponowanie zmian w Polityce.
3. Osoby, o których mowa w ust. 1 przeprowadzają wśród personelu organizacji, raz na 12 miesięcy, ankietę monitorującą poziom realizacji Polityki. Wzór ankiety stanowi **Załącznik nr 5** do niniejszej Polityki.
4. W ankiecie personel może proponować zmiany Polityki oraz wskazywać naruszenia Polityki w organizacji.
5. Osobna ankieta oceny funkcjonowania Polityki przeprowadzana jest wśród dzieci w pierwszym kwartale danego roku. Wzór ankiety stanowi **Załącznik nr 6**.
6. Osoby, o których mowa w ust. 1 niniejszego paragrafu, dokonują opracowania ankiet wypełnionych przez członków kadry. Sporządzają na tej podstawie raport z monitoringu, który następnie przekazują Zarządowi Klubu.
7. Zarząd Klubu wprowadza do Polityki niezbędne zmiany i ogłasza kadrze, dzieciom i ich opiekunom nowe brzmienie Polityki.

Rozdział IX

Osoby i organizacje kontaktowe

§ 16.

1. **Koordynator KLUBU ds. bezpieczeństwa dzieci** biuro@ukszoliborz.pl.
2. Dziecięcy Telefon Zaufania Rzecznika Praw Dziecka- telefon: 0 800 12 12 12 (numer bezpłatny).
3. Telefon zaufania dla dzieci i młodzieży prowadzony przez Fundację Dajemy Dzieciom Siłę- telefon: 116 111 – numer bezpłatny.
4. Telefon dla rodziców, nauczycieli i innych profesjonalistów pracujących z dziećmi oferujących poradnictwo prawne i psychologiczne w zakresie interwencji w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka, a także pomocy psychologicznej dziecku przeżywającemu trudności prowadzony przez Fundację Dajemy Dzieciom Siłę 800 100 100 (numer bezpłatny).
5. Komitet Ochrony Praw Dziecka- telefon: 22 626 94 19
6. Najbliższy ośrodek pomocy społecznej
7. Policja – telefon: 997
8. Numer alarmowy: 112

**NOTATKA - ZGŁOSZENIE INCYDENTU
w związku z bezpieczeństwem dzieci**

Dane dziecka: imię, nazwisko, wiek

..... Dane rodziców,

opiekunów prawnych dziecka: imiona, nazwiska, adres, numer telefonu

.....

..... Rodzaj

zgłaszanego nadużycia:

- ☐ przemoc fizyczna
- ☐ przemoc seksualna
- ☐ przemoc emocjonalna/ psychiczna / werbalna
- ☐ przemoc rówieśnicza
- ☐ zaniedbanie
- ☐ inne, proszę wskazać

Opis zdarzenia

Data i miejsce wystąpienia

Czas trwania Data,

miejsce i okoliczności wykrycia

.....

.....

Opis podejrzenia krzywdzenia

..... Imię i nazwisko

osoby podejrzanego o krzywdzenie

Inne osoby obecne przy zdarzeniu

Dane osoby zgłaszającej:

Imię i nazwisko Dane

kontaktowe: nr tel. adres e-mail

.....

data i czytelny podpis osoby sporządzającej zgłoszenie

KARTA INTERWENCJI nr		
1. Imię i nazwisko dziecka		
2. Przyczyna interwencji (forma krzywdzenia)		
3. Osoba zawiadamiająca o podejrzeniu krzywdzenia		
4. Opis podjętych działań, innych niż interwencja	Data	Działanie
5. Spotkania z rodzicami/ opiekunami prawnymi dziecka	Data	Opis spotkania
6. Forma podjętej interwencji (zakreślić właściwe)	☐ Zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa ☐ Wniosek o wgląd w sytuację dziecka/ rodziny ☐ Inny rodzaj interwencji: Jaki?	
7. Dane dotyczące interwencji	Nazwa organu, do którego zgłoszono interwencję	Data interwencji
8. Wyniki interwencji: działania organów wymiaru sprawiedliwości, jeśli organizacja uzyskała informacje o wynikach działania własnego/ działania rodziców/ opiekunów prawnych	Data	Działanie

REJESTR INTERWENCJI - prowadzonych przez UKS Żoliborz w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa dzieci										
Lp.	Nr Karty interwencji	Imię i nazwisko dziecka	Data i miejsce interwencji	Imię i nazwisko osoby interweniującej	Opis zdarzenia (rodzaj krzywdzenia, osoba krzywdząca lub podejrzana o krzywdzenie dziecka)	Podjęte działania ¹ (procedury i formy pomocy dziecku)	Przekazane zawiadomienie (instytucje, organy zewnętrzne)	Prowadzona korespondencja międzyinstytucjonalna		Podpis
								data	nr kancelaryjny	
1										
2										
3										
4										
5										

-
- 1 – zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa
2 – wniosek do sądu rodzinnego o wgląd w sytuację dziecka/rodziny
3 – wszczęcie procedury „Niebieskiej Karty”
4 – powiadomienie Policji
5 – pomoc psychologiczno-pedagogiczna
6 – plan wsparcia dziecka
7 – inny rodzaj interwencji, jaki.....